

РЕШЕНИЕ

№ 1538

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

като разгледа дело номер **1223** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294-298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-М. Е. Р. Т. срещу постановление изх.№ 61337/30.12.2021г. на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС по изп. дело № 202118440401841, с което на основание чл.290 АПК е наложена глоба в размер на 300 лева за неизпълнение на задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм. д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, с искане за отмяната му, в условията на евентуалност – за намаляване размера на наложената с него глоба.

От фактическа страна излага, че причината за неизпълнение на съдебното решение е обстоятелството, че от образуването на изп. д. № 202118440401841, до 20.12.2021г., е действала Заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., по гр. д. № 22907/2021г. по описа на Софийски районен съд. С нея на основание чл.18, ал.1 от Закона за защита от домашно насилие /ЗЗДН/ на възискателя по изпълнителното дело В. П. Д. било забранено да приближава малолетното дете П. В. Д. на разстояние по-малко от 100м, нито него, нито жилището му, нито училището, в което учи, нито местата му за социален отдих и ако бъде нарушена полицейските органи на основание чл.21 ЗЗДН са длъжни да задържат нарушителя, което от своя страна би оставило малолетното дете без възрастен, който да полага грижи за него и би представлявало нарушение на закона от страна на възискателя. Предвид това според него възискателят е бил в правна невъзможност да приеме изпълнението. Според жалбоподателя е

следвало изпълнителното дело да бъде спряно за периода на действие на заповедта за незабавна защита и да бъде възобновено след отмяната ѝ - 20.12.2021г., с Решение № Ш-139-20224376/20.12.2021г., постановено по гр. д. № 22907/2021г. по описа на СРС. Това обстоятелство не било съобразено при изчисляването на срока за доброволно изпълнение, поради което той бил неправилно изчислен от ЧСИ. След отмяната на заповедта за незабавна защита жалбоподателят не възразява да изпълни съдебното решение, като възстанови служебно положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г., като ДСП – М. върне детето П. В. Д. на неговата майка В. П. Д..

Оспорва се и размера на наложената глоба по съображения, че в чл.290 АПК е предвиден размер от 50 до 1200 лева, но ЧСИ в атакуваното постановление не е изложил мотиви защо приема, че глобата следва да бъде наложена в размер над минималния при положение, че нарушението се явява първо по изпълнителното дело.

В съответствие с разпоредбата на чл.297, ал.3 АПК, заедно с жалбата и административната преписка, ответникът по оспорването е представил мотиви за обжалваното действие, в които се отрича нейната основателност. Изложени са подробни съображения в подкрепа на предприетите действия по налагане на глоба за неизпълнение решението на Административен съд София-град, както и относно определянето на размера на глобата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по преписката доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20218440401841 е образувано на 09.09.2021г. по молба на вискателя В. П. Д. срещу длъжника директора на Дирекция социално подпомагане – М., за неизпълнение на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град. С посоченото решение е осъден директора на ДСП – М., [населено място] да възстанови служебно положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварителното изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г. на директора на ДСП - М., с която детето П. В. Д. е настанено в семейството на К. З. С., като върне детето на неговата майка В. П. Д.. Съдът със същото решение е определил едномесечен срок за извършване на съответните действия, считано от влизане в сила на решението и е отхвърлил искането за допускане на предварителното му изпълнение на основание чл.242, ал.2, т.3 ГПК, вр. чл.144 АПК. Решението, съгласно направеното върху него отбелязване, е влязло в сила на 08.07.2021г.

До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх. № 41843/14.09.2021г., връчена на 17.09.2021г., с която той е уведомен за образуваното изпълнително дело и за задължението, като на основание чл.277, ал.1 АПК същият е поканен в 14-дневен срок от връчване на поканата, да изпълни доброволно задължението си. Директорът на ДСП „М.“ е уведомен, че ако в дадения срок не изпълни задължението си да върне детето П. В. Д. на неговата майка В. П. Д., на основание чл.290, ал.1 АПК, ще му бъде наложена глоба в размер на 300 лева седмично до изпълнение на задължението за извършване на определеното действие.

14-дневният срок за доброволно изпълнение, считано от датата на връчване - 17.09.2021г., е изтекъл на 01.10.2021г., към която дата няма данни по делото детето да е върнато на майката.

На 20.09.2021г. Е. Р. Т. - Директор на ДСП „М.“, е подал до ЧСИ уведомление, че са налице пречки за изпълнение на съдебното решение като се е позовал на Заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., издадена в полза на П. В. Д. срещу неговата майка и взыскател по делото; Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело 35538/2020г., с което е допуснато ново настаняване на детето П. В. Д. извън семейството на неговата майка; молба от 01.09.2021г. до Върховен административен съд за отмяна на влязлото в сила Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

До длъжника е изпратено съобщение с изх. № 46207/08.10.2021г., връчено на 12.10.2021г., е което му е указано, че до отмяна на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, същото подлежи на изпълнение, а неизпълнението се обезпечава със санкция по чл.290 АПК. Указано е също, че срокът за доброволно изпълнение е започнал да тече от деня, следващ връчването на поканата за доброволно изпълнение - 18.09.2021г. и е изтекъл на 01.10.2021г. Със същото съобщение са изискани доказателства за влизане в сила на Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело № 35538/2020г., както и доказателства за определения от съда срок на мерките съгласно чл.5, ал.2 ЗЗДН, предвид спешния и привременен характер на заповедта.

На 13.10.2021г. при ЧСИ е постъпило уведомление от длъжника, че издадената заповед за незабавна защита е с привременен характер и действа до издаване на заповед за защита с определен от съда срок съгласно чл.5, ал.2 ЗЗДН, а производството по гражданското дело, по което е издадена продължава. Със същото уведомление длъжникът е посочил, че Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело № 35538/2020г. за настаняване на детето извън семейството на неговата майка не е влязло в сила.

На 02.11.2021г. от ЧСИ до длъжника е изпратено ново съобщение с изх. № 50650/02.11.2021г., с което същият е уведомен, че с два броя уведомления от с вх. № 37308/20.09.2021г. и вх. № 40690/13.10.2021г. не са представени влезли в сила съдебни актове, които подлежат на изпълнение, и които да пречат изпълнението на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д.№ 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град. Във връзка с това е задължен в тридневен срок, считано от датата на връчване да представи доказателства за изпълнение на задължението за връщане на детето П. В. Д., [дата на раждане] на неговата майка В. П. Д. съгласно Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д.№ 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

На 04.11.2021г. в деловодството на ЧСИ е заведена молба от взыскателя В. П. Д. за спиране на производството поради това, че страните са в процедура по медиация пред СРС, с оглед евентуално постигане на споразумение. С постановление от 05.11.2021г. изпълнителното производство е спряно на основание чл.432, ал.1, т.2 ГПК.

На 21.12.2021г. взыскателят В. П. Д. е завела при ЧСИ молба за възобновяване на производството, поради непостигане на споразумение за доброволно изпълнение на задължение на длъжника. С постановление от 22.12.2021г. изпълнителното производство е възобновено, за което страните са уведомени.

На 23.12.2021г. в деловодството на ЧСИ е заведена нова молба от взыскателя В. П. Д. с приложен към нея препис от Решение № III- 139-20224376/20.12.2021г. на СРС, постановено по гр. д. № 22907/2021г., с което е оставена без уважение молбата на ДСП-М. за издаване на заповед за закрила от домашно насилие по чл.8 ЗЗДН в полза

на П. В. Д. против В. П. Д., отказано е издаването на заповед за съдебна защита по чл.5, ал.1 ЗЗДН, обявена е на основание чл.19 ЗЗДН за загубила действие заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., издадена по гр. д. № 22907/2021г. на СРС.

На 30.12.2021г. в деловодството на кантората е заведена молба с вх. № 60551/30.12.2021г. от взыскателя В. П. Д., с която последната моли да бъде наложена глоба на директора на ДСП-М., поради неизпълнение на дължимото от него незаместимо действие. В молбата е посочено, че до момента не били предприети никакви действия по връщане на детето, напротив Д. била възпрепятствана в опитите си за контакт с детето, а ДСП-М. не е оказало съдействие за организиране на среща между двамата. Към молбата е приложено копие на молба до директора на ДСП-М. с вх. № 94В-00-0170#4/30.12.2021г., с която Д. е заявила, че няма контакт с детето си, въпреки постановеното и изпълнявано по делото Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

При така установената фактическа обстановка ЧСИ е приел, че към 17:00 часа на 30.12.2021г. Е. Р. Т. - Директор на ДСП „М.“ не е изпълнил задължението си да възстанови служебно положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед на директора на ДСП „М.“ № 3Д/Д-С-М-013/06.07.2020г., с която детето П. В. Д., [дата на раждане], е настанено в семейството на К. З. С., като върне детето на неговата майка В. П. Д. и на основание чл.290 АПК е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 300 лева. Постановлението, съгласно доказателствата по делото, е връчено на жалбоподателя на 06.01.2022г., а жалбата срещу него е заведена в деловодството на ЧСИ на 12.01.2022г. Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът извежда следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.294 АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Според чл.271, ал.6 АПК органът по изпълнението се произнася с постановления. Доколкото в кодекса липсва легална дефиниция на понятието, за постановления следва да се възприемат всички произнасяния на органа по изпълнението по повод образуваното изпълнително производство.

Следователно жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт, подадена е от страна в производството /чл.295 АПК/ и в преклузивния срок за оспорване по чл.296, ал.1 АПК.

Предвид това жалбата е допустима, а разгледана по същество – неоснователна, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.267 АПК на изпълнение по реда на този дял /Дял пети АПК/ подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон, а според чл.268 АПК изпълнителни основания са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи административни актове; решения, определения и разпореждания на административните съдилища; споразумения пред административните органи или пред съда. Орган по изпълнението според чл.271, ал.1, т.2 АПК за изпълнение срещу административен орган е съдебният изпълнител, в чийто съдебен район е местоизпълнението на задължението. С оглед това, че оспореното постановление за налагане на глоба по чл.290 АПК е издадено от ЧСИ с район на действие СГС, съдът приема, че е издадено от компетентен орган.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените

правила, правилно е приложен материалният закон.

Изпълнителното производство е образувано при наличие на годно изпълнително основание по см. на чл.268, т.2 АПК – влязло в сила и подлежащо на изпълнение Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, по молба на В. П. Д., явяваща се взыскател по см. на чл.274, ал.1 АПК. Изпълнението е насочено срещу надлежен длъжник по задължението, произтичащо от влязлото в сила и подлежащо на изпълнение Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град – директора на ДСП – М.. До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение по чл.277 АПК, в която се съдържат изискуемите по ал.2 реквизити, като е предоставен 14-дневен срок за доброволно изпълнение на задължението, в съответствие с изискването по ал.1 на чл.277 АПК.

Задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, е незаместимо – жалбоподателят е задължен да възстанови служебно на положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г. на директора на ДСП-М., с която детето П. В. Д. е настанено в семейството на К. З. С. като върне детето на неговата майка В. П. Д.. Страните не спорят, че към датата на налагане на глобата с обжалваното постановление, задължението не е изпълнено от длъжника. Съгласно чл.290, ал.1 АПК при виновно неизпълнение органът по изпълнението налага на длъжностните лица, изпълняващи функциите на държавен орган, глоба от 50 до 1200 лв. седмично до изпълнение на задължението за определено действие. Според ал.3 на с.р. глобите по ал.1 се налагат от органа по изпълнението, без да се спазва редът за установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания и в този кодекс.

Предвид фактическите установявания по делото съдът намира, че в случая са били налице всички условия за издаване на оспорения акт – налице е годно изпълнително основание, длъжникът е поканен да изпълни задължението доброволно, което той не е сторил в определения 14-дневен срок.

Неоснователно намира съдът възражението му, че е била налице пречка за това – действала към онзи момент Заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., по гр. д. № 22907/2021г. по описа на Софийски районен съд.

Както е посочил и ответникът, Законът за защита от домашното насилие разграничава заповедта за защита по чл.8 ЗЗДН, с която се налагат някои от мерките за защита по чл.5 ЗЗДН от заповедта за незабавна защита по чл.18 с.з. И в двата случая компетентен да наложи мярка за защита е районният съд по постоянния или настоящия адрес на пострадалото лице, в случая детето П. Д., по молба на лицата, посочени изчерпателно в закона. Заповедта за незабавна защита има спешен и привременен характер и се издава в срок до 24 часа от получаването на молбата, когато молбата до съда съдържа данни за пряка, непосредствена или последваща опасност за живота или здравето на пострадалото лице. Издаването ѝ отново е последвано от съдебно производство с призоваване на страните, чиято крайна цел е издаване на заповед за защита по чл.8 ЗЗДН с налагане на някои от мерките за защита от домашното насилие по чл.5 ЗЗДН или както с отказ за издаването ѝ.

В случая Заповедта за незабавна защита от 01.05.2021г., по гр. д. № 22907/2021г. по описа на Софийски районен съд е обявена на основание чл.19 ЗЗДН за загубила

действие с Решение № III-139-20224376/20.12.2021г. по гр.д. № 22907/2021г. по описа на СРС. Със същото решение е отказано издаване на заповед за закрила от домашно насилие по чл.8 ЗЗДН в полза на П. В. Д. против В. П. Д., отказано е издаването на заповед за съдебна защита, с която да се вземат мерки по чл.5, ал.1 ЗЗДН. При извършената служебно от съда проверка се установи, че решението е обжалвано и не е влязло в сила.

Независимо от горното, разпоредбата на чл.19 ЗЗДН предвижда, че заповедта за незабавна защита има действие до издаването на заповедта за защита или на отказа на съда, в случая до постановяването на горното решение. Освен това заповедта не съставлява пречка, създаваща фактическа или правна невъзможност за изпълнението на задължението на длъжника. Извън неговата преценка е поставен въпроса дали своевременното изпълнение на задължението би създавало правна невъзможност за приемане на изпълнението от вискателя, той не разполага с правомощието да релевира възражения в защита на чужди права, още по-малко тези на вискателя. За пълнота следва да се посочи, че заповедта за незабавна защита не представлява основание за спиране на изпълнителното производство по чл.280 АПК, както е посочил и ответникът.

По отношение размера на глобата:

Както се посочи по-горе разпоредбата на чл.290 АПК предвижда налагането на ежеседмична глоба от 50 до 1200 лева до изпълнение на незаместимото задължение. Размерът на глобата не е фиксиран и се определя в посочения диапазон в зависимост от всички обстоятелства, в т.ч. процесуалното поведение на длъжника като не съществува изискване при първо нарушение глобата да бъде наложена в минималния предвиден в кодекса размер. В случая е съобразено цялостното поведение на длъжника, както и заеманата от него ръководна длъжност, не се явява прекомерно утежняваща по размер.

По изложените съображения съдът намери оспорения акт за законосъобразен, съответно жалбата срещу него се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.294, вр. чл.298, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-М. Е. Р. Т. срещу постановление изх.№ 61337/30.12.2021г. на частен съдебен изпълнител С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС по изп. дело № 202118440401841, с което на основание чл.290 АПК е наложена глоба в размер на 300 лева за неизпълнение на задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм. д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

Решението е окончателно на основание чл.298, ал.4 АПК и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: